

ogsaa, hvad der ligger nær for især i et saa lille Land som Danmark, at man ved disse Forholdsregler maa gjøre det Samme, som man har anset for hensigtsmæssigt og gennemførligt i andre Lande, hvor ogsaa Erfaringen med Hensyn til denne Sygdom er større end her hjemme, hvor den heldigvis har været forholdsvis ringe i Sammenligning med de andre europæiske Lande. Det er jo dette, der bevirker, at man maa se hen til, hvad der er gjort paa andre Steder, og forsøge at indrette sig paa nogenlunde tilsvarende Maade. Disse Bemærkninger føre altsaa for det Første til, at man bliver nødt til, om man vil udtrykke sig saaledes, at gjøre sig skyldig i den Inkonsekvens, at man bevarer Karantænen mod Kommunikationen ad Søveien, medens man ikke har Karantænen med Hensyn til Kommunikationen til Lands. Det er jo selvfølgelig ikke begrundet deri, at man skulde anse det for mindre muligt, at Smitten kan indføres ad Landveien, men det er begrundet deri, at man anser det for praktisk uigennemførligt at sætte et Karantænesystem i Værk overfor den landværts Indførelse. Man kan jo ikke sige Andet, end at det alligevel er en stor Fordel at have et Karantænesystem med Hensyn til Indførelse ad Søveien, fordi vi ad Søveien komme til at staa i umiddelbar Forbindelse selv med fjerntliggende Lande, hvorimod vi ikke komme til det ad Landveien. Ad Søveien faae vi Stibe hertil, der kunne komme direkte fra Havne, hvor Sygdommen hersker, f. Ex. fra Frankrig, Spanien, Italien og andre Steder; til Lands kommer Folk dog ikke direkte til os, men maa først passere andre mellemtiliggende Stater. Dertil kommer den Omstændighed, at der i Almindelighed, saaledes som Forholdene jo nu ere, hvor Folk komme med Jernbanetog, kommer et større Antal paa en Gang til Lands; end der kommer med Stibe, hvortil endvidere maa føies, at de Folk, der saaledes komme med et Jernbanetog, i Reglen ikke egentlig staa i nogen videre Forbindelse med hverandre, hvorimod Folk, der have været sammen paa et Stib, have staaet i en ganske anderledes nær Forbindelse med hverandre, hvilket ligeoverfor en Sygdom som f. Ex. Kolera har megen Betydning, idet de jo f. Ex. i længere Tid ville have benyttet de samme Priveter og deslige, hvad der med Hensyn til Koleraen er en særlig vigtig Omstændighed. Men, som sagt, den egentlige Hovedgrund til, at Forstjel gjøres, er den, at medens man finder, at Karantænesystemet er praktisk gennemførligt lige overfor Kommunikationen til Søes, vil det ikke kunne nytte at forsøge at gennemføre det lige overfor Kommunikationen til Lands; der maatte jo bygges overordentlig store Ra-

serner paa forskellige Steder ved Landgrændsen, naar man der virkelig skulde kunne tænke paa at holde de Ankommende interne-rede i 10 Dage for at se, om de skulde blive angrebne af Sygdommen. Hvad Stibe angaar, har man jo dog det Gypedient at lade de Rejsende blive om Bord, men det kan umulig anvendes ved Landgrændsen, man kan jo dog umulig lade Folk blive sidende i 10 Dage i Jernbanevognene. Hvad Bestemmelsen i § 10 angaar, maa det jo erindres, at Forholdet efter Loven af 1880 var det, at man kunde forbyde Indførelse af saadanne Ting som Sengetoi, Bædder, Uldtoi, Klude, m. m., men Loven af 1880 giver ingen Hjemmel til at forbyde det, naar de udgjøre Bestanddele af en Person's Rejsegods. Her er altsaa kun Tale om at aabne Afgang til ogsaa at forbyde det, naar det fremtræder som Bestanddele af en Person's Rejsegods. Det er en Forholdsregel, som man efter andre Landes Exempel, for Exempel Hollands, hvor der bliver truffet saadanne Forholdsregler, har ment at burde foretrække, hvor Spørgsmaalet er om sieblifikke Foranstaltninger, fremfor andre Bestemmelser, navnlig Bestemmelsen om, at saadanne Gjenstande skulle desinficeres. For det Første er det nemlig en temmelig langvarig Historie at desinficere; at anstille en Rygning eller Sligt, som efter Lægevidenskabens Mening Slutet har at betyde, vilde jo være Marrestreg, og det skal man altsaa ikke gjøre, men en Desinficering, der efter Lægekyndiges Skjøn skulde have noget Virkeligt at sige, varer flere Timer, dertil vil udfordres 5—6 Timer — og det vilde altsaa allerede være en overmaade stor Gene for de fleste Rejsende at skulle opholde sig paa en Grændse en saa lang Tid, ja det vilde sikkert for de Flestes Vedkommende betragtes som langt mindre generende at tilbagejende en Skjorte, en Uldtroie eller Sligt, som man kunde have i sin Kuffert. Dertil kommer, hvad der ogsaa har Noget at betyde, at saadanne Desinficeringsapparater ere meget dyre og ikke just ville kunne tilveiebringes i et Dieblik; det varer ikke saa kort Tid, inden der kan tilveiebringes saadanne Desinficeringsapparater, som man maa have paa saadanne Steder, idet en Desinficering maa være indrettet saaledes, at den ikke spoler Løiet, og dertil udfordres overordentlig store Apparater, som er temmelig kostbare. Derfor har man anset det for rigtigt heller ikke at gribe til denne Forholdsregel. Ganske vist bliver der jo den Mulighed tilbage, at Folk kunne bære Løiet paa Kroppen, men en Disinfektion af det Løi, Folk have paa Kroppen, turde dog vel være en altfor besværende Forholdsregel. Dertil kommer,